

Κ. Σωμάδης

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Σχολή Καλών Τεχνών

Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών

Κωνσταντίνος Σωμάδης

Διπλωματική εργασία

AEM 3201

1ο Εργαστήριο Ζωγραφικής

Επίβλεψη διπλωματικής εργασίας

Δημήτρης Ζουρούδης - Τριαντάφυλλος Τρανός

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

Είναι μοναδική εμπειρία το να βλέπει κανείς σε ένα γήπεδο αθλητές να δημιουργούν εικόνες, με συγχρονισμένες κινήσεις κρατώντας ψηλά στα χέρια τους μια χρωματιστή κάρτα. Εκείνο όμως που μας ευχαριστεί είναι η κατακερματισμένη εικόνα που συνθέτουν ή ο τρόπος με τον οποίο αυτή η εικόνα συναρμολογήθηκε; Πώς καταφέρνουν να το κάνουν αυτό; Η συνεργασία τι ρόλο έχει; Γενικά μας προκαλεί ευθυμία να βλέπουμε ανθρώπους να συνεργάζονται, είτε έχουμε να κάνουμε με ρυθμική γυμναστική, είτε με κολύμβηση, χορό, συμφωνικές ορχήστρες, συναυλίες, κτλ. Η συνεργασία είναι το ζήτούμενο.

Γιατί χρησιμοποιώ ως μονάδα μου το pixel ή εικονοκύτταρο;

Γιατί θέλω να δείξω πως αυτά τα εικονοστοιχεία συνεργάζονται μεταξύ τους για να δημιουργήσουν μια δικτυοεικόνα. Διερευνώ πώς σχηματίζουν καμπύλες, πώς σχηματίζουν διαγώνιους, φόρμες, ντεγκραντέ, κα. Βρίσκονται σε συνεργασία και αρμονία και έχουν κοινό στόχο. Με παρόμοιο τρόπο οι δικτυοεικόνες συμπαρατάσσονται η μία δίπλα στην άλλη για να διατυπωθεί ένα δικτυοέργο. Το δικτυοέργο είναι μοντάζ έργων στην ουσία όπως π.χ. ένα τρίπτυχο.

Κοιτάζοντας τα παρατηρούμε ότι έχουμε να κάνουμε με φορμαλιστική ζωγραφική. Υπάρχουν παντού φόρμες που απλά διαθέτουν τετραγωνισμένο περίγραμμα. Δεν υφίσταται μίμηση της πραγματικότητας, ίσως όμως έχουμε μίμηση μιας εικονικής κατάστασης. Όπως ο αμερικανός καλλιτέχνης της Ποπ Άρτ Ρόι Λίχτενσταϊν (Roy Lichtenstein) μιμείται το τύπωμα που έχουν οι εικόνες στα περιοδικά κόμικς, έτσι με παρόμοιο τρόπο επιχειρώ να μιμηθώ τους προσωπικούς υπολογιστές της δεκαετίας του 1980. Τα κομπιούτερ τότε δεν ήταν όπως τα σημερινά και τα περισσότερα δεν μπορούσαν να εμφανίσουν πάνω από 16 χρώματα ταυτόχρονα στην οθόνη τους και τα γραφικά τους ήταν πολύ τετραγωνισμένα.

Εκτός από τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές των 80s, μεγάλη επιρροή ασκεί κυρίως η Ποπ Άρτ. Παρατηρούμε πως εκεί οι καλλιτέχνες είναι σα να έχουν την τάση να μιμούνται κάποιο μέσο μαζικής ενημέρωσης. Για παράδειγμα ο Ρόι Λίχτενσταϊν μιμείται τα κόμικς, ο Άντι Γουόρχολ τα εξώφυλλα περιοδικών, ο Τζέιμς Ρόζενκουϊστ τις μεγάλες διαφημιστικές πινακίδες, κτλ. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα να αντιγράψω πάνω στον καμβά την ψηφιακή εικόνα, ως νοσταλγός των 80s και 90s και έχοντας παράλληλα μια retro διάθεση.

Πέρα από αυτά, ελκυστικές είναι οι αρχές του Ντε Στιλ, όπου ενώνεται το ατομικό με το οικουμενικό και επεκτείνεται η χρήση του λευκού, του μαύρου και των βασικών χρωμάτων. Αγαπητά επίσης ως οπτικό ερέθισμα τα ψηφιδωτά και τα μωσαϊκά της Δήλου, της Ραβέννα και των παλαιοχριστιανικών εκκλησιών της Θεσσαλονίκης.

Θεωρώ πως η ποίηση και το λυρικό πρέπει να βρίσκονται στο νόημα και όχι στην πινελιά. Αν πάρουμε από ένα ποίημα μια λέξη θα αντιληφθούμε πως από μόνη της η λέξη δεν εμπεριέχει

καθόλου ποίηση, ούτε αποτελεί ποίηση. Η λυρικότητα βρίσκεται ανάμεσα στις λέξεις κρυμμένη, στα κενά, στο πνευματικό και στο άυλο. Η ποιητική γεννιέται με τη συνεργασία των λέξεων, των στοίχων και των στροφών.

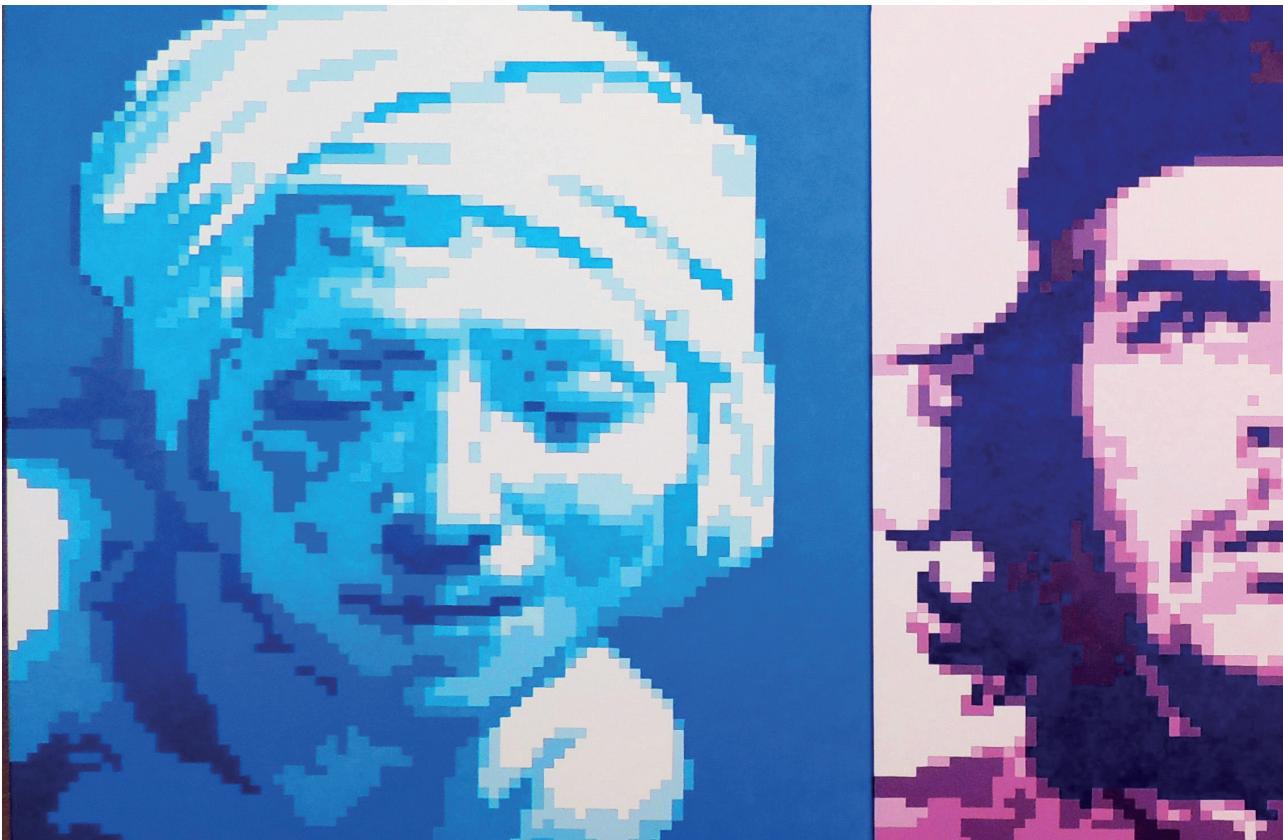
Η παγκοσμιοποίηση στις διεθνείς επικοινωνιακές δραστηριότητες έχει γίνει μείζων στόχος. Ένας στόχος που δεν ήταν ποτέ αποδεκτός έχει γίνει υπεραξία. Κρίνω πρέπον το ατομικό να ενώνεται με το οικουμενικό. Δεν επιθυμώ να χαρακτηριστώ γκλομπαλιστής αν και συνακολουθώ πολλές από τις ιδέες της παγκοσμιοποίησης. Διαφωνώ με κάποιες από τις πτυχές της, όπως αυτή για παράδειγμα που αναφέρεται στην οικονομική παγκοσμιοποίηση και έχει να κάνει με τις πολυεθνικές, τον καπιταλισμό και το ότι απλά οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι. Τίθεμαι υπέρ στο να μην έχουμε διαφορές μεταξύ μας. Να έχουμε παγκόσμια συνείδηση, κοινό στόχο, συνεργασία, ομόνοια και αδελφικότητα. Οφείλουμε να τονίζουμε τα κοινά μας σημεία και να θολώνουμε τις διαφορές μας. Η τέχνη έχει σκοπό να δίνει το παράδειγμα. Εύχομαι να αφήνουμε πάντα πίσω μας το μίσος και την μισαλλοδοξία. Αν ήταν να δώσω έναν τίτλο στην πτυχιακή μου τότε αυτός θα ήταν «Τα επιτεύγματα της μισαλλοδοξίας».

Κωνσταντίνος Σωμάδης

Τζον Λένον, 2019, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

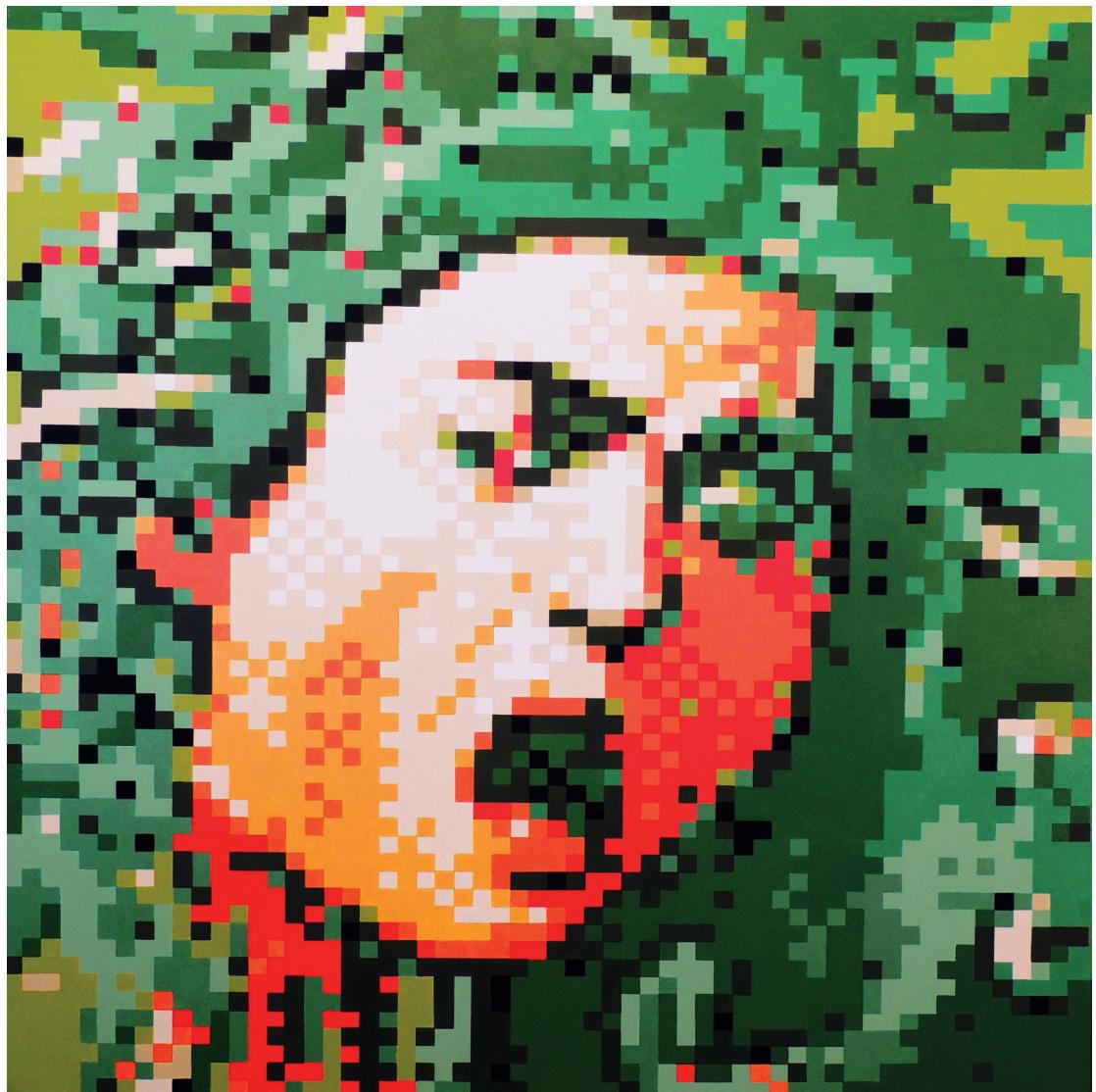

Επαναστατικό τρίπτυχο, 2018, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 300 εκ.

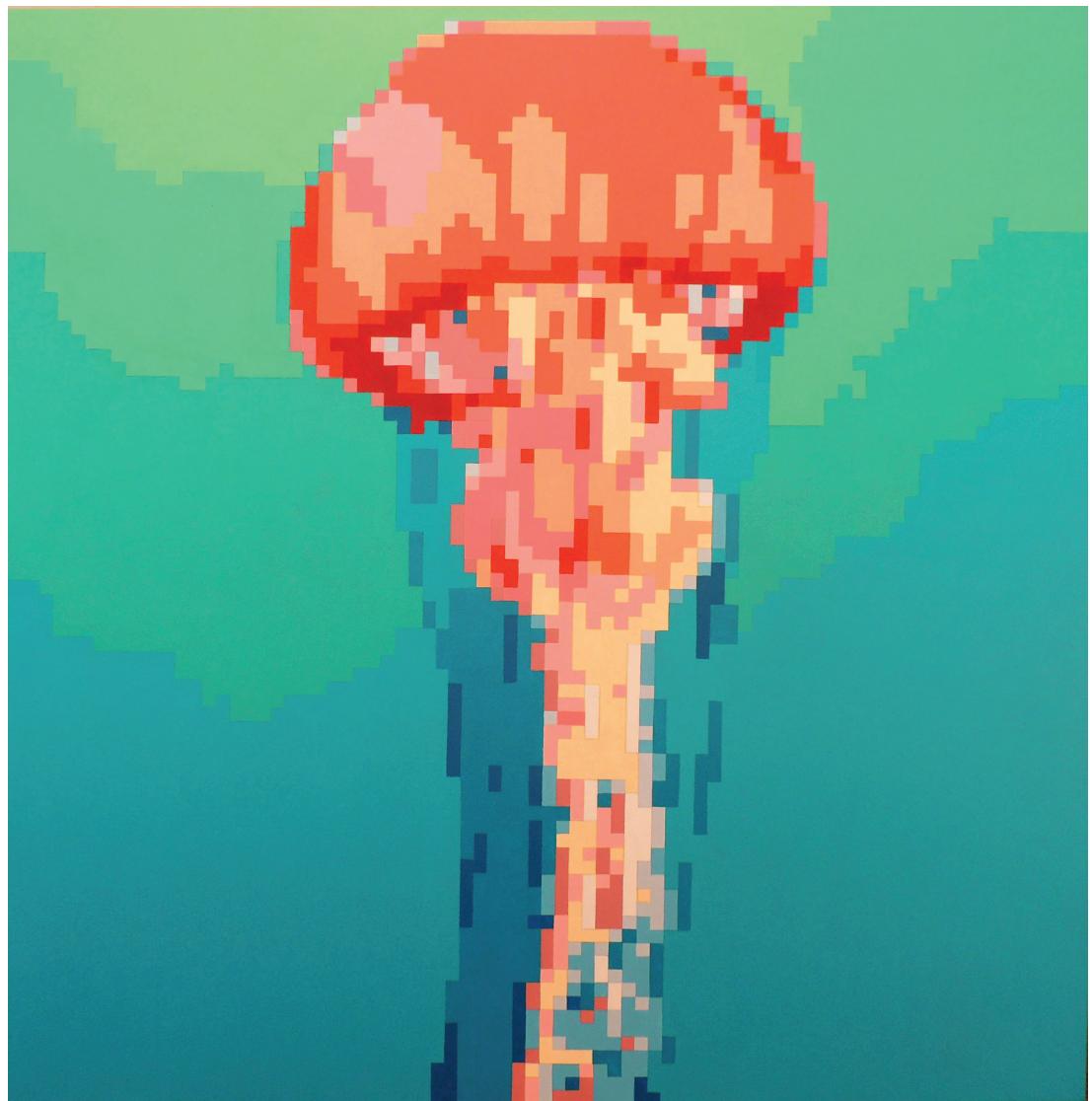
Αϊνστάιν, 2018, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

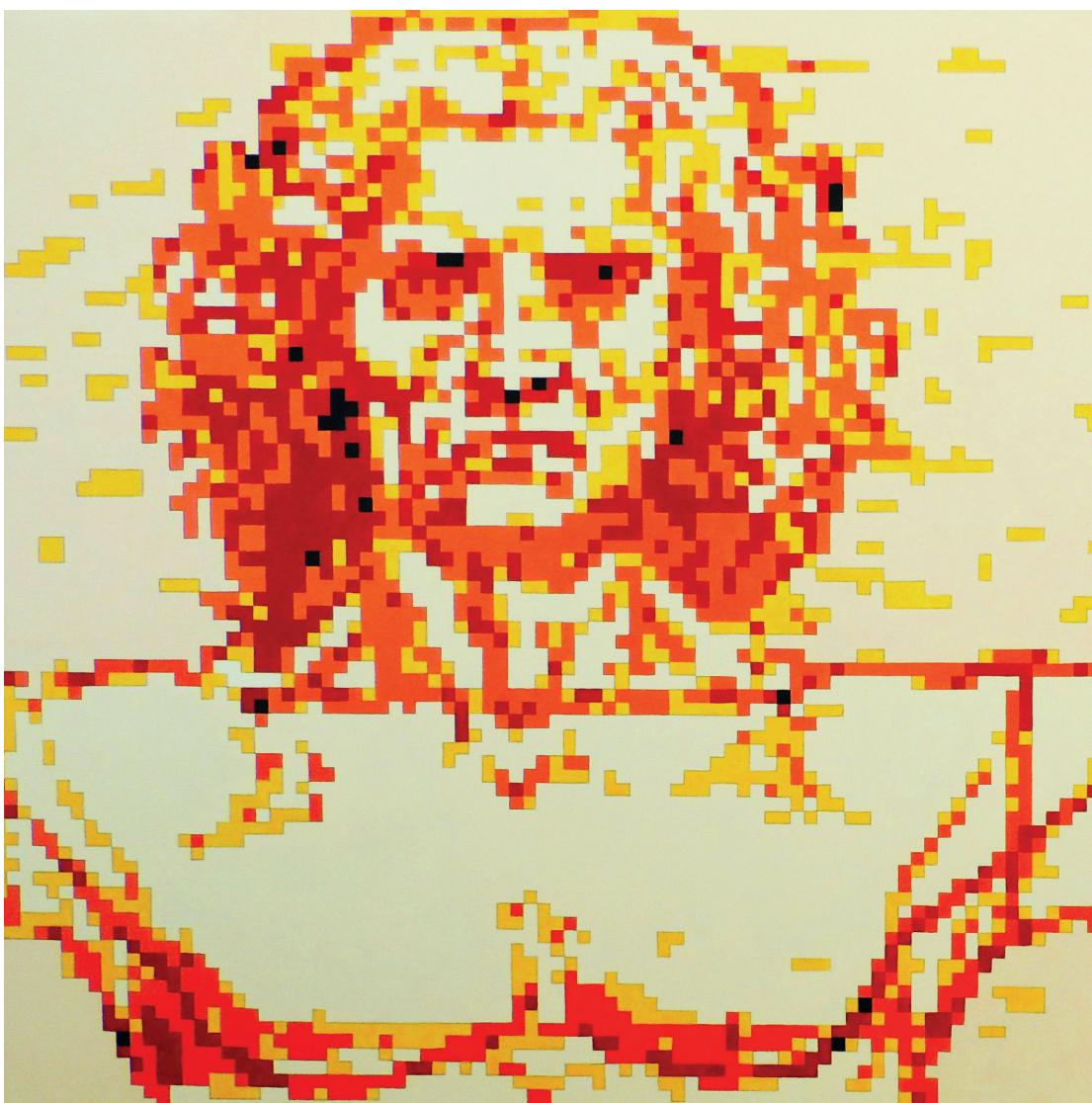
Η Μέδουσα του Καραβάτζιο, 2018, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

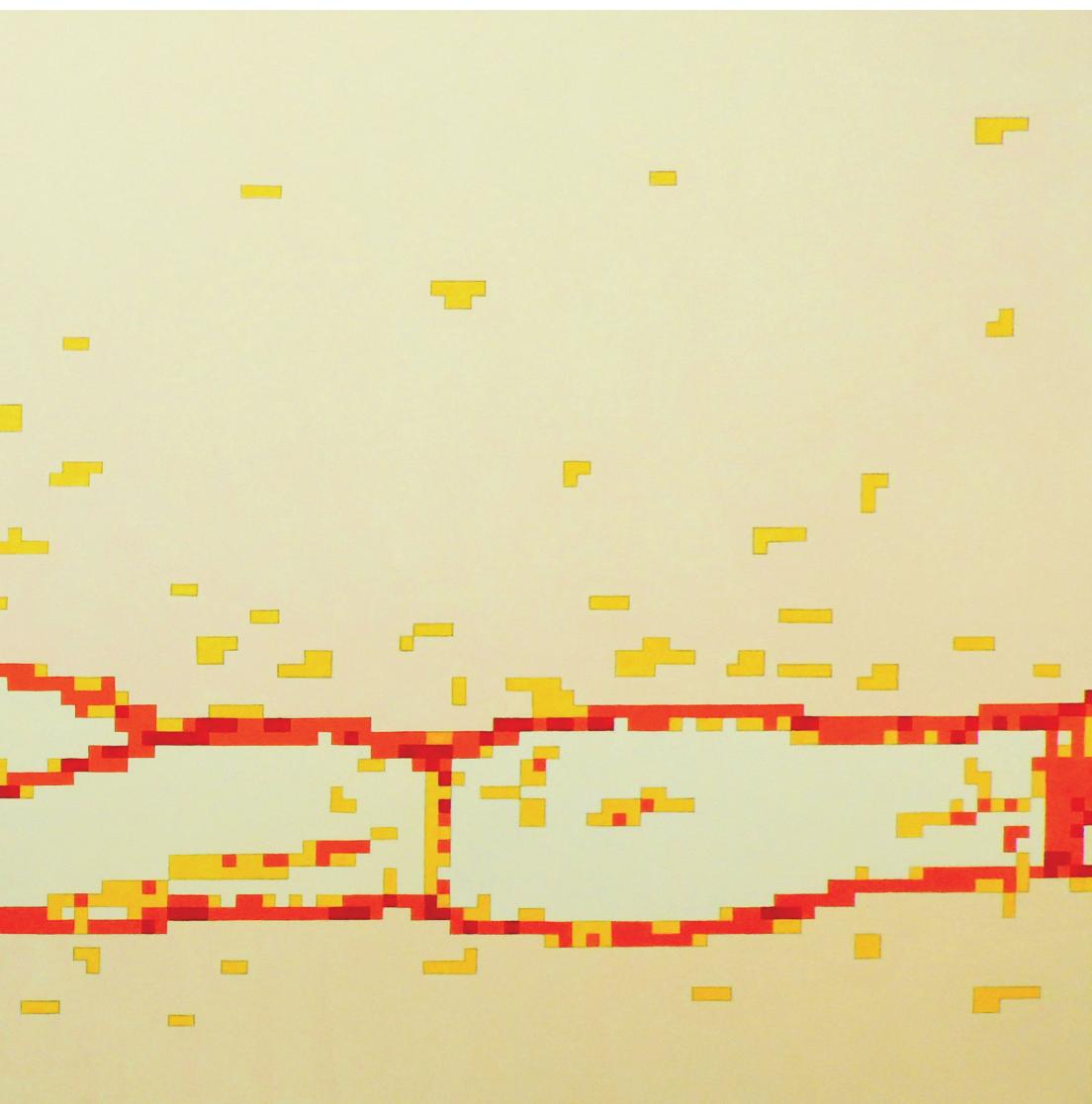

Έκρηξη, 2019, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

Θαλάσσια μέδουσα, 2019, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

Άνθρωπος του Βιτρούβιου από Λεονάρντο, 2019, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 200 εκ.

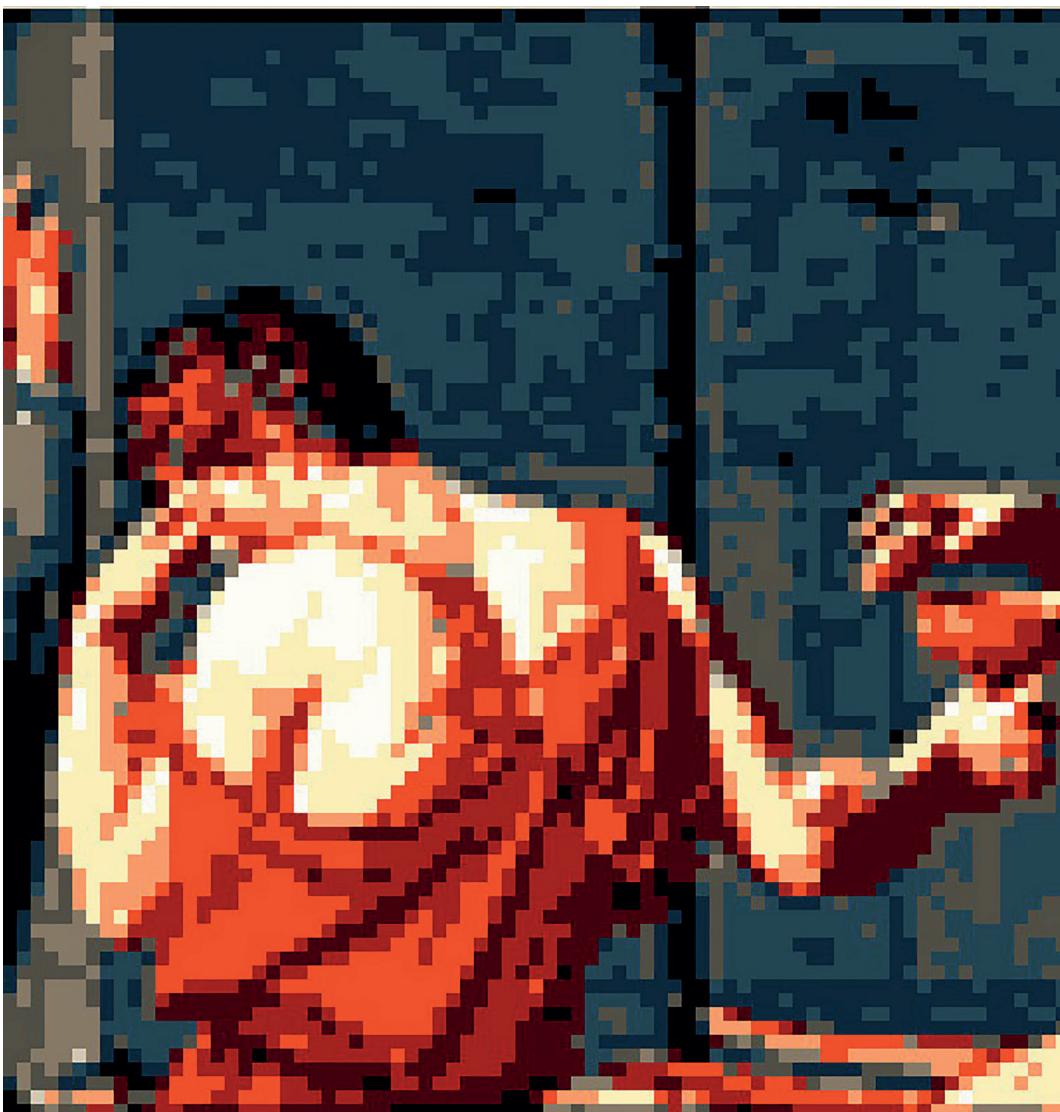
Αγ.Σεβαστιανός του Μποττιτσέλλι, 2019, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

Σταύρωση του Βελάσκεθ, 2019, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

Η δημιουργία του Αδάμ του Μιχαήλ Άγγελου, 2018, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 100 εκ.

Κώνειο, 2019, ακρυλικό χρώμα σε καμβά, 100 x 200 εκ.

Ο Κωνσταντίνος Σωμάδης γεννήθηκε το 1976 στην Θεσσαλονίκη.

Εισήχθη το ακαδημαϊκό έτος 2014 στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Αρχικά ήταν φοιτητής στο 5ο Εργαστήριο Ζωγραφικής με διδάσκοντες τον Γεώργιο Διβάρη και τον Λάμπρο Ψυρράκη και στη συνέχεια στο 1ο Εργαστήριο Ζωγραφικής με διδάσκοντες τον Δημήτρη Ζουρούδη και τον Τριαντάφυλλο Τρανό.

Κατά την διάρκεια των σπουδών του έλαβε μέρος στις παρακάτω εκθεσιακές δραστηριότητες:

2019 Artbooks/Εικαστικά Σημειωματάρια: Η Διδακτική ως Τέχνη, 21/5-10/6/2019 στον 3ο όροφο στο Καυταζόγλειο Στάδιο, Θεσσαλονίκη.

2017 Rolling Stories, Art Thessaloniki International Contemporary Art Fair, 23/11-26/11/2017 στο Περίπτερο 8 της ΔΕΘ, Θεσσαλονίκη.

2016 «Εικαστικοί διάλογοι με την πόλη» Από τη Ροτόντα στον Πύργο του ΟΤΕ, 14/6-1/7/2016 στο Παλαιό Αρχαιολογικό Μουσείο (Γενί Τζαμί), Θεσσαλονίκη.

ksomadis@vis.auth.gr

